

Avrupa Sosyal Forumu Ve Kıbrıs Sorunu Konulu Seminer

4-7 Mayıs tarihleri arasında Atina'da KGP'yi temsilen katıldığımız bu yıl 4. sü düzenlenen Avrupa Sosyal Formunda seminerler, film gösterimleri gibi birçok aktiviteye katıldık. Bunlardan en çok ilgimizi çeken ve bizi en çok ilgilendirdiğine inandığımız 'Greece-Turkey-Cyprus : Peace Proposals of the Movements' başlıklı seminerdi. KIBES'ten Dr. Kıvanç Diren'in, ÖDP'den Masis Kürkcügil'in ve KESK'den İsmail Hakkı Tombul'un da konuşmacı olarak katıldığı bu seminerde Yunanistan'ı ve Kıbrıs'ı temsilen birçok konuşmacı yer aldı. Konuşmaları radyo aracılığıyla dinlediğimiz bu seminerde tercümanların 'yanni...yanni...'den başka hiçbirsey demediğini de söylemeden geçemiyorum. Eksik bir aktarımda bulunduysam affola tercümanlar sağolsun;-) Şimdi size bu seminerle ilgili biraz bahsetmek istiyorum :

ÖDP'den Sn. Masis Kürkcügil, sözlerine son 5 yılda kuzeyde ilk kez ciddi bir sosyal muhalefetin geliştiğini ve statükoyu değiştirme çabasıyla önemli bir irade oluştuğunu vurgulayarak başladı. Ezeli ebedi görülen Denктаş rejiminin bitmesine rağmen; güneyden bu konuda hassas bir görüşün geliştirilmediğini, çözüm üretmekten aciz Papadopoulos Rejimi'nin Akel(1926) desteğiyle devam ettiğinin altını çizdi. Bu meselenin teknik bir mesele olarak ele alınamayacağını, sorunun AB çerçevesinde mi, ANNAN PLANI çerçevesinde mi çözülebileceğinin tartışılabilirliğini ; ama bunu tartışmaya girildiği taktirde amacın tartışmak olduğunu, çözüm üretmek olmadığını dile getirdi. Türk ordusunun Kıbrıs'a çıkarma yapmasından bu yana 32 yıl geçtiğini ve bu süreçte yeni kuşaklar gelişmesine rağmen siyaseti yürüten zihniyetin eski kaldığını ve bu durumun ileriye dair yeni barışçıl bir adımın atılmasına engel olduğunu söyledi. Daha sonra, Kıbrıs'ta yaşanmasının umut edildiği eşitliğe

özgürlüğe ortak yaşama dayanan bir birlikten söz ederek yapılması gerekenler üzerinde durdu. Sendikaların, sivil toplumun, çeşitli örgütlerin (emek, siyasi, kadın, gönüllü) faaliyetlerini artırmaları, yeni, çözüm getiren stratejilerle faaliyetlerine devam etmeleri üzerinde durdu. Ve eleştirel bir yaklaşımla, güneyde yeni bir zihniyet oluşturmanın şart olduğunu altını çizen Kürkcügil, aksi taktirde yalnız Türk ordusunu eleştirmenin bir çözüm getirmeyeceğini sözlerine ekledi. Güney Kıbrıs'ın kendi özeleştirilerini yapmalarının gerektiğini, Türk tarafının özeleştirisi yapmaktan usandığını, ortak bir yaşama iradesinin ortaya konulmasının şart olduğunu, geleceği birlikte nasıl örgütleyeceğiz kaygısıyla tartışıldığı taktirde Kıbrıs sorunu çözümü için önemli bir zemin olacağını üzerinde durdu.

Yunanistan'ı temsilen konuşan Sn. Yannis Millios ise, bağımsız bir Kıbrıs yaratmak için her iki tarafın huzur içinde yaşayabilecekleri bir Kıbrıs için bu sorunun çözümlenmesi gerektiğini ve bu sorunun birçok hareketlerden oluştuğunu dile getirdi. Onların birçok ciddi, üzerinde durulması gereken önermelerden bahsettiklerini ve Avrupa Sosyal Formuyla ülkemizi hatta Avrupa'yı değiştirebileceğimizi söyledi. Şuan günümüzde yeni bir savaş başlatıldığını ve dünyanın kuzeyinin çok güçlü olduğunu dile getirerek, çok daha güçlü bir silah karşıtı faaliyet yapılması, barışçıl ilişkileri koruma yönünde çalışılması gerektiğini vurguladı. Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan üçgeninde kendi bölgemizde daha çok çalışmamızın gerektiğini sözlerine ekledi.

KESK'den Sn. İsmail Hakkı Tombul, tartışmaların, görüşmelerin ister AB ister BM gözetiminde olsun karar vericilerin kesinlikle Kıbrıs halkı olması gerektiğini başka gözetimlerin olmaması gerektiğini

vurguladı. Kıbrıs halkı özgürce karar vermelidir diyen Tombul, başka gözetimlerin araya girdiği taktirde, Kıbrıs dışındaki güçlerin de beklentilerinin adanın geleceğine müdahalelerinin ortaya çıkacağını, bu vesileyle sorunun daha da karmaşıklaşacağını sözlerine ilave etti. Kıbrıs'ın Türkiye, Yunanistan, AB, ABD için stratejik öneme sahip ve gözlerini diktikleri bir toprak olduğunu söyleyerek adamızın önemini vurguladı. Ve sorunun çözümünü de zorlaştıran esas kısmın bu olduğunu söyledi. Emek örgütlerinin atacağı adımların Kıbrıs halklarının özgür ve eşit bir şekilde yaşamalarını sağlayacağını diyerek sözlerini bitirdi.

KIBES'den Sn. Dr. Kıvanç Diren, globalleşmeye, savaşa, düzensizliğe karşı yeni yollar açmamız gerektiğini, bütün dünyayı etkileyen Kıbrıs sorununa çözüm bulabileceğimizi söyleyerek sözlerine başladı. Bütün dünya milletlerinin bunu beklediğini sözlerine ilave etti. Kıbrıs'ta çalışıyorsak barış için, yeni bir Avrupa için çalışmalıyız, bizler militarizme, milliyetçiliğe izin vermemeliyiz, çünkü bunlar daha fazla sorun yaratır ayrıca Yunan-Türk ilişkilerinin gelişmesini de engeller diyerek sözlerine devam etti. İletişime ve insanların yararına çalışmaya devam etmemiz gerektiğini, sendikaların işbirliği yapması gerektiğini, farklı siyasi temsilcilerin bir araya gelmesi gerektiğini vurguladı. Bütün zaman barış yürüyüşleri yapmanın, bütün sol hareketlerin, Türk-Yunan ilişkisini geliştirmek amacıyla olduğunu söyledi. Bu sorunla ilgili çeşitli önerilerin söz konusu olduğunu, askerlerin, silahların sayısının her iki tarafta azaltılması gerektiğini, Amerikanın her iki tarafa silah sağlamasına rağmen bütün silahların ve askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesi gerektiğini ve Türkiye'de savaş karşıtı mücadelelerin yapıldığını bu yüzden barış ve işbirliği yapılmasının şart olduğunu vurgulayarak s o z l e r i n i t a m a m l a d ı .

Kuzey Kutbundaki Zeytin Ağacı

Uzay boşluğunda salınan astronotların kendi kan akışlarını duyduklarını okumuştum biryelerde. Buna alışabilmeleri için birkaç ay eğitilirlermiş. Bazen düşünüyorum da bundan mıdır acaba hiç durmadan didinmemiz. Bu sesi duymamak. Kan akışımızın sesi neden bizi bu kadar rahatsız eder? Yoksa yaşadığımızı unutmak mı istiyoruz? Bu kadar mı tatsızlaştı yaşamak? Galiba bunun için eğitiyorlar bizi de astronotlar gibi. Hepimizi. Unutmak için. Ne yazık ki bizimkisi, daha uzun bir yolculuk olduğundan olsa gerek, birkaç ay sürmüyor. Bir ömür eğitiliyor unutmak için. Unutmayı bile.

Sizi bilmiyorum ama ben bazen hatırlar gibi oluyorum bazı şeyleri. Nedendir bilmem. Belki arada bir kaytardığımdandır 'eğitimi'. Bir yerlere sığınmıyorum, tutunuyorum bu fırtınaya kapılmamak için. Herşeyi silip süpüren bu fırtınayı izliyorum biraz kenardan. Neleri söküp attığını görmeye çalışıyorum zor da olsa. Bazılarını kaçırıyorum tabi. Bütün insanlığı tüm sıcaklığıyla kucaklayan bir çift mavi göz geçiyor önümden 'En güzel deniz: henüz gidilmemiş olandır/ En güzel çocuk: henüz büyümedi/En güzel günlerimiz: henüz yaşamadıklarımız/ Ve sana söylemek istediğim en güzel söz: henüz söylememiş olduğum sözdür.' diyerek umut dolu. Başka bir çift göz geçiyor şimdi. Bunlar siyah. Sanki hep sonraya

hep daha uzağa bakar gibi bakan gözler. Isıtan gülümsemesiyle ' Gerçeki ol imkansız iste ' diyor bizlere. Zar zor duyabiliyorum fırtınada yankılanan sesini. Bu kim diyorum ondan sonra geçene. Biraz daha yakın ve canlı diğerlerine göre. Sesini sadece uzaklardan duymadığım biri. Hatta elini sıktığım biri. Önü meydanaındaki taşlara eğilip kulak verseniz 'Hoşgeldiniz akan seller gibi Lefkoşa'dan, Mağusa'dan, Omorfo'dan, Luricina'dan, Lefkonug'dan, Gondea'dan, Ayorgi'den.....' diye haykıran gür sesi buyur eder sizi hala. Dev gibi bir adam beş yaşında bir çocuğun ufak eline eğilip ' Hoş geldin adam sesli Ali ' deyerek uzatır koskoca elini. Bu kadar tutunabiliyorum. Fırtına o kadar şiddetleniyor ki bazen alıp götürüyor beni de. Tutunamıyorum. Bir sonraki sığınakta kimbilir neleri, kimleri göreceğim geçerken önümden. Bunun merağıyla savruluyorum bir sığınaktan diğer sığınağa.

Sonra bakmaya çalışıyorum arkada kalanlara. Sanki birşeyleri söküp götürürken uzaklardan getirdiklerini de orada bırakıyor fırtına. Gördüklerim beni ürkütüyor. Sevimsiz suratlar görüyorum. Buz gibi. Geçiyorlar dev arabalar içinde dar yollarından memleketin. Yalnız insanlar görüyorum büyük büyük evler içinde. Hergün biraz daha daralıyor memleketim evler ve arabalar büyüdükçe. Toz toprak altında kalmış asırlık ağaçlar görüyorum dağlarımda patlayan bombaların altında. Sıralarını bekliyor gibidirler. Yer açıyorlar yalnızlıklarına ve mutsuzluklarına sığınak olacak olan bu büyük arabalara ve evlere insanların. Her gece vedalaşır gibidirler yıllarca yan yana durdukları, birçok kötülüğe beraber şahit oldukları, sırdaşlık ettikleri ağaçlarla. Belki de biraz da bu yüzden öldürüyoruz onları. Bir gün gelir onları konuşturabilirsek söyleyecekleri çok şey vardır mutlaka.

Birbirimizden kaçmaya çalıştıkça yaklaştığımızı farkedemiyoruz avuç kadar adamızda. Tabi buna yaklaşmak denirse. Bu nasıl oluyor dersiniz açıklayım. Evleri ne kadar büyük yaparsanız toprak size o kadar yetmez olur. Arabaları ne kadar büyük ve hızlı yaparsanız yollar o kadar . Sonunda birbirinizi bir karış toprak için kavga ederken yada 'uzun zamandır göremediğiniz' bir dostun cenazesinde bulursunuz. Çok bilimsel bir açıklama değil ama elimden bu kadar geliyor.

Aranızda bu sığınakların ne olduğunu merak edenler olmuştur. Biraz babam biraz annem biraz onların anne babaları ve onların da..... Bilmiyorum ama çamurunu 'sevgiden'

taşlarını 'dayanışmadan' hazırladıkları bu sığınaklar için tek tek teşekkür ediyorum onlara. Onlar belki farklı dünyalar hayal etmişlerdi bizim için. Bu kadar şiddetli bir fırtınaya tutulacağımızı bilselerdi farklı malzemeler kullanırlardı belki. Herşeye rağmen aynı sığınakları yapmaya devam edeceğim aynı malzemelerden baba mesleğimişçesine. Kendimi bazen kuzey kutbundaki zeytin ağacı gibi hissetsem de.

Not. Yukardaki güzel resmi hazırlamamda yardımcı olan Hasan Aksaygın arkadaşşıma çok teşekkür ederim.

Koleksiyon

Ben acılar biriktirim
 Ağlamaklı
 Göçten ve savaştan
 Öfkeler biriktirim
 Haykırışlı
 Haksızlıktan ve talandan
 Emekler biriktirim
 Nasırlı
 Yoktan var eden
 Özlemler biriktirim
 İç geçirmeli
 Dalgın güneye bakan
 Ve ben yaşanmamışlıklar biriktirim
 Keşkeli
 Bir ömür içinde saklanan
 Kimden dersiniz bunlar
 Biraz anamdan biraz babamdan
 Ve onlara da
 Kimbilir kimlerden kalan

“tELEviZyoN nEyimiZ oLuR?”

Küreselleşen dünyanın ve kendini yeniden üretip yeniden pazarlayarak varlığını devam ettiren sistemin en güçlü silahlarından biri medya.. Ve ister doğru ister yanlış bir çok akademisyene göre de yasama yürütme ve yargıdan sonra -onları takip eden ve topluma bilgi aktarma yoluyla denetim kuran güç olarak- dördüncü kuvvet.

Her gün basılan onlarca farklı gazete, yerel ve ulusal radyolar, haftalık, aylık hatta antiperiyodik dergiler ve son teknoloji, sınırsız, en hızlı iletişim internet...

Ama ille de vazgeçilmezimiz televizyon. Görüntü ve sese dayalı anlatımıyla takip edebilmek için hiçbir eğitim

gerektirmeyen televizyon bu özelliği sayesinde hala en yaygın ve en fazla tercih edilen kitle iletişim aracı olma özelliğini koruyor.

Kitle iletişim araçları -yaygınlığı dolayısıyla özelliklede televizyon- baş döndürücü bir hızda kurdukları “haberleşme” ağıyla hayatımızın her alanına tartışmasız ve geri dönüşsüz bir şekilde yerleşeli uzun zaman oldu. Kültürümüzü, eğitimimizi, beğenilerimizi etkileyen ve çoğu zaman bununlada yetinmeyip tüm bunları belirleyen medya dünyamızı Mc.LUHAN'ın deyiimiyle hızla "küresel bir köy"e dönüştürüyor, farklı toplumları, farklı kültürleri aynı kalıplar içerisinde alarak tek tipleştiriyor.

MacBride'in “Birçok Ses Tek Bir Dünya” isimli raporunda iletişimin işlevlerini sekiz başlıkta inceler. Bunlar; habercilik, toplumsallaştırma, motivasyon, tartışma-diyalog, eğitim, kültürel geliştirme, eğlence ve bütünleştirme işlevleridir. İlk sırada yer alan habercilik yani bilgi aktarma işlevi, kitle iletişim araçlarının en temel ve öncelikli işlevidir. İnsanlık tarihi kadar eski bir ihtiyaç olan bilme, haberdar olma ihtiyacımız günümüz kitle iletişim araçlarının baş tacı televizyon yayınlarında ne kadar gideriliyor yada televizyonlar gerçekten sadece iletişim işlevini mi üstleniyor?

Her evin baş köşesinde duran bu küçük kutu -tabii şimdi dev ekranlar da var!- haber verme işlevini çok uzun zaman önce unuttuktan ve eğlenmek ve eğlendirmek işlevi konusunda da kendini epeyce ilerlettikten sonra bir üst aşamaya geçti. Yeni uğraş ve tabii ki en etkili para kazanma

yöntemi uyuşturmak.

Sızıntı dergisinin bir sayısında;“Aldous Huxley'in, daha televizyon icat edilmeden önce, gelecekte insanların sakinleştirici haplarla uyuşturularak itaat ettirileceğine dair hayal ettiği durum, televizyon kültürü sayesinde gerçek oldu. Bugün büyük oranda Huxley'in dediği bu durumu yaşıyoruz. Adı ise, televizyon çağı... Kitle kültürünün bu manada modern köleliği yaygınlaştırdığını ileri sürmek çok da yanıltıcı olmaz.” diyor.

Günümüzde artık bağımlılık haline gelen televizyonun uyuşturma işlevi etkisini özellikle toplumun en kolay ele

geçirilebilecek kesimleri üzerinde yoğunlaştırıyor:Ev hanımları ve ne yazık ki çocuklarda.

Prime time'dan taşan ve tüm güne yayınlan diziler. Akşam saatleri Latin Amerika ülkelerinde üretilenler, haberlerden sonra yerli diziler, gün içinde ve hafta sonu tekrarlar ortalığı öyle bir sildi süpürdü ki. Para ve reyting kaygısına düşen yapımcılar başka işler yapmaz, kanallar başka programlar yayınlamaz hale geldiler. Öğleden sonra yayınlan kadın programları mahalle dedikodularından sıkılan hanımlara

dedikodu edecek başka hayatlar alternatifler sundu. Yüzyıllardır toplumsal belleğimiz de sakladığımız kolay yoldan zengin olma, ünlü olma sevdası yarışma programlarıyla sömürüldü.

Öylesine uyuştuk ki dev ekranın karşısında önce kendi hayatlarımızı yaşamayı bıraktık dizi kahramanlarının kileri yaşamaya başladık.. onlarla cafe ye gittik, bara takıldık. Hatta öyle bir içselleşti ki durum aşklarda dizilerdeki gibi yada dizi kahramanlarıyla yaşanmaya başlandı. Platonik tutulduk yakışıklı çocuklara, güzel kızlara. Annelerimiz Uzun zamandır akşam misafirlikleri alışverişleri kısacası tüm hayatlarını televizyona özellikle dizilere göre ayar oldu. Televizyon izin verirse dışarı çıkmaya televizyon izin verirse komşuya gitmeye yada bir arkadaşı aramaya başladık. Çocuklar huysuzluk ettimiz oturttuk televizyonun karşısına açtık kral tv yi...

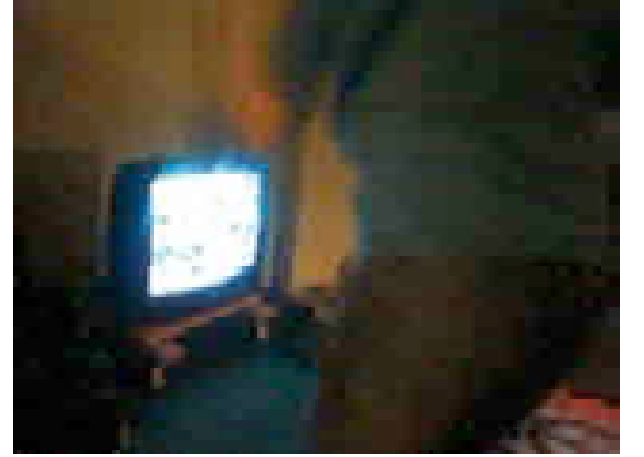
İnsan en fazla düşlerinde özgürdür. Ve sınırsızdır düş kurmak. Varlık dergisinin eylül 1992’de yayınlanan sayısında ki bir makale düşlerimizin bile özgürlüğünü yitirebileceğini iddia ediyor oysa; “düş gören insandan sistemin yeniden –üretimini işlev edinmiş bir eğlence ve eğlenim endüstrisinin (Bilinç Endüstrisi’nin) ürünü olan sözde düşlerin tüketicisi insana geçişin düşlerimizin sonunu getirebileceğini; düş görme yeteneğimizin körelmesine yol açabileceğini düşünmemiz gerekiyor” Televizyonun ürettiği yapay düşlere kapılmak daha kolay olacak ki, güncel toplumsal sorunlar unutulmakta, yıllardır boğuştuğumuz Kıbrıs sorunu, yanı başımızdaki Irak işgali, ekonomik toplumsal diğer açmazlar hatta kendi kişisel sorunlarımız bile televizyonda yayınlanan bir “eğlence” programının yanında birden tüm önemini yitirebiliyor. Gerçek olmayan bir dünya ve o dünyadaki kişilerin sorunları çok daha önemli olabiliyor.

Gerek Kıbrıs’ta gerek dünyanın bir başka yerinde yaşanan toplumun ve çevrenin sorunlarına yabancılaşma ciddi bir tehlike halini almaktadır. Ve televizyon bu tehlikenin oluşumunda eğitim vs gibi faktörlerle birlikte çok etkili araçlardan biridir.

“Televizyon, Mc. Luhan’ın belirttiği gibi dünyayı küçültecek ve global bir köye götürecektir. Ancak, bu durum Baudrillard,

Mills gibi düşünürler ile Frankfurt Okulu temsilcilerine göre bir sorun olarak görülmektedir. Çünkü, böylelikle tek tek yerel kültürler yok olacak ve güçlü olan kültürün merkezde olduğu bir dünya düzeni oluşacaktır. Günümüzün bir değerlendirilmesi yapıldığında da bu tespit geçerli görünmektedir. Nitekim, ABD kültürünün egemen olduğu, merkezde bulunduğu bir dünya düzeni söz konusudur. ABD’nin, bu egemenliği kitle iletişim araçları ile daha da pekiştirme çabası içinde olduğu görülmektedir. Kendi hayat tarzlarını, insan ilişkilerini vb. birçok durumu yansıttıkları, dünya sinemasının önde gelen filmleri buna bir örnek olarak gösterilebilir. Söz konusu kültürel egemenliğin dışında, ABD’nin gerek siyasi gerek ekonomi alanında da egemenlik aracı olarak kitle iletişim araçlarından, özellikle de televizyondan yararlandığı açıkça görülmektedir (A.G.Baran, 1997:55-59)

ekşi sözlükten televizyonun tanımına dair birkaç alıntı:

- karşısında oturup da reklamları izleyebilmemiz için ; haber , dizi , film gibi yayınlarla ilgimizi üzerine çeken aygıt.
- sarıldığından daha gec yaygınlaşmış kitle imha silahı. 1950'de ABD'de bile her 100 evin sadece 10 tanesinde var imiş.
- sahiplerinin devletten karşılıksız usülsüz kredi kullandığı, toplumu oyalamak uyutmak için kullanılan bir araç.hay içine tüküreyim
- 37 ekran, 51 ekran, 56 ekran, 63 ekran, 72 ekran vs.. gibi ekran boylarına sahip cihaz. bu konuda bir keşifim oldu: bir 56 ekran televizyonu oturduğunuz koltuğa biraz yaklaştırarak 63 ekrana çevirebiliyorsunuz. gözlerinize güveniyorsanız 250 ekran yapmak bile mümkün. üstelik bedava!!
- yasal bir uyuşturucu. Yogun kullanımda kitle uyusturma, zihinsel aktivite bastırma etkisi gösteren kitle ikna silahı

Ticarethane mi üniversite mi?

Haber:

YDÜ Kurucu Rektörü Dr. Suat Günsel, YDÜ yönetimi olarak hekimlik, eczacılık, dişçilik gibi tıp alanlarını içeren "Sağlık Birimi" kurmaya karar verdiklerini açıkladı. Günsel, "Tamam, havuz yaptık, kongre merkezi yaptık, büyük kütüphaneyi yaptık ama bunu da yenecek 'Sağlık Birimi'ni, dünyada çok önemli bir noktada yer alacak sağlık olayına giriş kararını aldık" dedi.

Suat Günsel, Başbakanlık ile YDÜ arasında, "resmi gazeteler ile günlük gazetelerin korunmasını öngören protokol imzalanmasının" ardından yaptığı konuşmada, "Sağlık Birimi" kurulması yönünde çalışma yaptıklarını söyledi.

Bu haber 20 Nisan 2006 tarihinde Kıbrıs Gazetesi'nde çıktı. Açıkçası ben bu olaya kötümser bakıyorum. Böyle düşünmem için birçok neden var.

İlk olarak sayın Günsel yaptığı açıklamalardan anlaşıldığı kadarıyla insan hayatıyla oynayacak sağlık birimlerini bir kütüphaneden, havuzdan, kongre merkezinden farklı görmüyor. Burada kurucu rektör nasıl ülkede fark yaratabilirim; nasıl başka üniversiteleri geçebilirim telaşı içerisinde.

Sayın Günsel'in bu haberi açıklayış tarzı da çok yanlış, hiçbir hazırlık yapmadan ortada hiçbir proje yokken böyle demeç vermesi insanlarda beklenti uyandırdı. Bu fakültelerin açılması en az 4-5 yıl alır. Ki bunların kurulması için YDÜ'nün bir de tam teşekküllü hastane açması lazım.

Bir diğer açıdan bakılırsa

ülkemizde tıp fakültesi, diş hekimliği fakültesi, eczacılık gibi bölümlerin kurulması çok güzel bir gelişme olabilir. Bunun için öncelikle bu bölümlerin kurulma amacının Kıbrıs halkının veya halklarının sağlık düzeyini yükseltmek olması lazım. Para kazanmak, ülkeye öğrenci çekmek, ülkeyi tanıtmak gibi nedenler değil.

Ben de ülkemde kurulan üniversitenin çok iyi eğitim vermesini, çok para kazanmasını, gelişmesini isterim; ama bunları yaparken mevcut sağlık sistemini daha da bozmasını doktor, eczacı enflasyonu yaşanmasını istemem. Tüm bu nedenlerden ve bu zihniyetten dolayı bu ülkede sağlık biriminin kurulamayacağını kurulsada doğru dürüst yönetilemeyeceğini düşünüyorum.

Bir heykel okuması

Modern Türk heykel sanatının 1950 yılından günümüze geliştirdiği birbirinden farklı anlatım dilleri ve yaratı süreçleri hakkında bize heykel bağlamında fikir vermesi ve geçmiş dönemlerden günümüze heykel üzerine okuma yapılmasını sağlaması açısından 15 sanatçının çalışmalarını bir araya toplayan "bellek ve ölçek" sergisi 10 şubat-30 nisan tarihleri arasında İstanbul Modern Sanatlar Müzesi'nde sanatseverlerle buluştu.

Sergide en çok dikkat çeken sanatçılardan Mehmet Aksoy, hümanist felsefesiyle oluşturduğu, yalın anlatımına derin anlamlar yüklediği eserleriyle izleyicileri etki altında bıraktı.

"Benim yalnızlığım var. Herkes yalnızlığı kadar konuşsun...Sanat da tek gibi ben gibidir. Evrensel olmak için sanat yapılmaz. Kendin gibi olmak yeterlidir. Duyarlığım murcun ucunda, kolumun gücü, bileğimin olanca hüneri çekicinin sapında, vuruyorum. Güneş mermer kristallerinde gözümü alıyor"

İşte sanatını ve felsefesini bu sözlerle açıklıyor Mehmet Aksoy. Kayıp Anaları ya da Saturday Mothers da bu görüşlere uygun olarak yaptığı bir heykel grubu. Farklı siyasi görüşlerinin diyetini kayıplara karışarak ödeyen insanları ve arkada bıraktıkları ana yüreklerinin acısını anlatan bir çalışma.

2 metreden büyük boyutlarıyla adeta anıtsal nitelikte olan heykeller daha ilk bakıştan insanı etkisi altında bırakıyor. Kare podyumlar

üzerinde yükselen 4 kadın figüründen oluşan heykeller mermerden yapılmış. Ana yüreği mermer, mermer ana yüreğine dönüşmüş adeta. İnsanın içini, düşüncelerini yansıtan bir ayna gibi.

Ortada yuvarlak bir oyuğun içerisinde adeta mühür gibi kazınmış 4 adet ayak izi ve köşelerinde anıt gibi yükselen, içleri oyulmuş kadının, annenin, simgesi 4 adet figür. Profilden verilmiş, yüzü oyulmuş ya da başı örtülü...Herbiri duyguları olan birer insan sonuçta, birer anne.

Aksoy'un gerek yontarak, gerek oyarak, doku ve biçim verdiği kadın heykelleri içlerinden bir parça ayrılmış, koparılmışçasına yerdeki ayak izleriyle ilişki kuruyor.

Olmayan yüzlerine rağmen hissettiklerini, yaşadıkları duyguları olanca yoğunluğuyla yansıtmayı başarıyorlar.

Sonsuz, derin ve meçhul bir bekleyişin sembolleri gibi dikiliyorlar. İçlerindeki boşluk sembolik görünümün ötesinde sınırları olmayan, bitimsiz ve yeri doldurulamayacak kadar büyük bir boşluk aslında.

Sahip olduğunuz bir şeyi kaybederseniz ya da bulursunuz. Bir şeye sevinirsiniz ya da üzülürsünüz. Bazen böyle bir durum karşısında kesinliği yaşanabilen duyguları yeğlersiniz.Çünkü sabah evden çıkmış

çocuğunun akşam tekrar eve geleceğini ümit eden, sürekli meçhul bir bekleyiş ve derin acılar içerisinde olan bir annenin yerinde olmak istemezsiniz.

Azap çekenler, zalimlerin borcunu öderler.

Azap çekenler, zalimlerin borcunu öderler. Budur sana öğretilen. Neden bizi birbirimize düşman edersin? Neden yalanlarına dünyayı alet edersin? De ki; özgür ol, mutlu yaşa! De ki; giden gittikten sonra ne bin tövbe, ne de bin dua hayır eder. De ki; bu engin topraklara, sulara ihanet etme! Yaşa, yaşat! Gökyüzünden sadece ışık süzülün; bombalar ve asit yağmurları değil.

Kafamı kazıtıp, yalın düşüncelere daldığım bir anda gerçek tüm çıplaklığıyla kendini bana adadı. Yürüdüğümüz yolların hepsi çıkmaz sokağa çıkıyor. Sonunda herkes o çıkmazda birbiriyle kapışacak. Ölüm tek ortak noktamız. Dünyanın sonu. Nokta.

Yeni bir tarikat kuracağız. Bir barış tarikatı, bir özgürlük tarikatı; kutsal kitabı olmayan bir din gibi... Yeni bir milat. Her şey sıfırlandı... Devam!

Onların dünyasını yok edeceğiz. Gerçek bir barış-savaşı. Savaşın gözlerini oyup, dilini keseceğiz. Tenini sıyırtıp, renksiz hale getireceğiz. Bunun sözde medeni dünya denilen içi dikenli tellerle dolu hayvanat bahçesinin patronlarının kullandığı dilden o kadar da farklı olduğunu sanmıyorum. Amacım bir lider olmak değil. Tek düşüm, içine kaynayabileceğimiz bir toplum yaratmak, hepsi bu.

Başta geçmek gibi bir gayem yok. Belki de o koltuklarda oturanlar kadar bencil ve yozlaşmış olmadığımındandır. Onlar bilmezler ki yalnız paragöz ve güç kompleksi içinde olanlar oralara göz diker. Onlar ki sözde beğenmediklerin sözünden çıkmazlar, karşılına geçip, ağızlarını açamazlar; onlar önce aynada kendilerine tükürsünler. Eğer kim olduklarını görebilirlerse...

Eğer şeytan varsa, bilin ki en büyük oyunu paradır. Sakın siz gittiğinizde beklemeyecek olan bir şey için kalbinizi ona satmayın. Onu, tuvalette kullandığınız kağıttan üstün tutmayın. Zamanımızda kimilerinin altında ikişer üçer tane tekerlekli araç varken, kimileri yayan kalmaktadır. Kim ki hayatını bunu dengelemeye adar, ondan yücesi, zengini yoktur ve adı sonsuza dek saygıyla anılır. Kim ki yaşarken kendini, sanatını, başkalarını onun doymak bilmez açlığına yem eder, adı da soyu da onunla birlikte kaybolmaya mahkumdur.

Bundan öncekiler size koyun muamelesi yaptı. Kurtlardan çoban olmaz. Onların bütün olmaktan anladığı şey sizi bireylerden yoksun bir sürü haline getirmek ve oyuncak askerlere çevirmek. Dünya ile top gibi oynadılar. Uyanın! Mevcut sisteme karşı başkaldırı ve anarşizm kaçınılmazdır. Bu yüzden kendinizi bilin.

Ben diyorum ki birey olun. Bayraksız bir dünya üzerinde hep birlikte yaşayalım veya hepimizi temsil eden şeffaf bir bayrak olsun; ama önce herkese beyaz bayrak çektiirmek lazım.

İnsanoğlu toprağı kanatan, denizleri kurutan, gökyüzünü karartan silahlar yaptı. Medyanın ve sanatın gücünü kötüye kullanarak kendi halklarını özgür-kölelere çevirdiler. Nitekim yeryüzündeki tüm ateşi söndürseler bile düşünen hayvanın en büyük silahı, başkalarını öldürmek için insanları kullanan zihniyeti yok etmedikleri sürece hiçbir şey değişmez. Bize yeni bir irade lazım. Çıplak ellerinizle savaşın, sözlerinizle savaşın. Eğer birini öldürürseniz onu asla yenemezsiniz. Söyleyin bana, o zaman hayallerinizin bedelini kim ödeyecek? İnsanların diğer hayvanlardan hiçbir farkı yoktur. Biz de hayatlanımızı beslenme, üreme ve korunma içgüdüleri ile yaşarız. Bu yüzden hiçbir canlının eti yenmemelidir. Ayrıca hiç kimse kendi inançları doğrultusunda bir canlıyı kurban edemez.

Bilesin ki ilkel olandan korkmana gerek yoktur; onun açtığı çukur çabuk dolar. Hatırla ki, sen de zamanında altına işerdin. Esas, bilerek kötülük yapandan gözünü kaçırmayacaksınız; o dibi delik kovaya benzer. Bu yüzden içi boştur; eğer atlamazsan düşmezsin. Düşün ki, her gün aynadan kaçmak zorunda kalmayasın.

Çözüm gökten inmez. Çözüme ancak uzlaşma yoluyla varılır. Tek bir doğru olduğu düşüncesi yanlıştır ve çatışmaya sebep olur. Hiç kimse kendi gerçekliğini salt gerçeklik ilan etme hakkına sahip değildir. Her renk, tuvalin içinde ait olduğu yeri bulmalıdır. Sosyal ve hukuki alanlardaki olumlu gelişmeler süregelen bir evrimin sonucudur. Bu konular da diğer her şey gibi işin uzmanlarına bırakılmalı ve tek bir düşünce yapısı altında toplanmaktan kaçınılmalıdır. Diğer kişilerin temel hak ve özgürlüklerine tehdit oluşturmadığı sürece herkes seçtiği hayat tarzına göre, onlara ayrılan bölgelerde arzu ettiği şekilde yaşayabilir. Tüm canlıların en birinci temel hakkı hayatta kalmaktır. Okullara ve işyerlerine kesinlikle hiçbir kıyafet yasağı konmamalı; bu yerler her kesimden gönüllülere açık olmalıdır. Çocuklar, yetenekli oldukları alanlar saptandıktan sonra istedikleri dersleri kendileri seçebilmelidir. Kişi 18 yaşını dolduruncaya kadar hiçbir dini veya siyasi yaptırıma maruz bırakılamaz. Kişi reşit olduktan sonra eğer bir dine mensup olmayı seçerse, önce o dinin yazılı sınavını vermesi şarttır. Bunun öncesinde kişi, müfredatında bütün dinlerin bulunduğu temel bir kurstan geçmek zorundadır.

İnsanlar hükümetlerinden korkmamalıdır, hükümetler insanlarından korkmalıdır. Güç dengesinin korunması için bu gereklidir. Hükümet sadece bir kurumdur. Çoğunluğu temsil etmesi için seçilen bir azınlıktan oluşur. Gücünü toplumdan alır. Bir başkanın restorandaki bir garsondan farkı yoktur.

Ey yasakçılar! Yasaklarınızı gerçekleştirilebilmek için üstü kapalı özgürlük kılıflarının içine girmeyin. Bilin ki bu intihar demektir.

Her ırktan ve hayat tarzından insanın, cinsel tercihleri ne olursa olsun birlikte

olmaları, çocuk sahibi olmaları veya evlatlık almaları caizdir. Hatta hepsi bir olana dek tüm ırkların çiftleşmesi bile yeridir. Evlilik kalkmalı, çocukların hakları resmi güvence altında biyolojik ebeveynleri tarafından korunmalıdır. İstisnai şartlar altında bu durum çocukların yararı doğrultusunda değiştirilebilir.

Bu çözüm sizin son şansınızdır.

26 Nasihat:

1. Her zaman dürüst ol.
2. Sorgula.
3. Farklı olanı kucakla.
4. Asla hayal kurmaktan kaçınma.
5. Özgür ol.
6. Başkasına karışma.
7. Düşündüğünü söyle.
8. Zihnini açık tut.
9. Taklitçi olma.
10. Kendinin değerini bil.
11. Diğerlerini gör.
12. Düşman olma.
13. Yalnızlıktan korkma.
14. Adil ol.
15. Taraf tutma.
16. Doğaya sadık ol.
17. Babadan kalma hiçbir yükü çocuklarına taşıtma.
18. Senden öncekilere yaslanma.
19. Unutma.
20. Hak et.
21. İnançını tekilleştir; başkalarınınkine saygı duy.
22. Canın hangi işi istiyorsa onu yap.
23. Çalış.
24. Yarışma!
25. Maddiyata önem verme.
26. Saf kal.

KIZÇOCUĞU

**Kapıları çalan benim
kapıları birer birer.
Gözünüze görünemem
göze görünmez ölümler.**

**Hiroşima'da öleli
oluyor bir on yıl kadar.
Yedi yaşında bir kızım,
büyümez ölü çocuklar.**

**Saçlarım tutuştu önce,
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim,
külüm havaya savruldu.**

**Benim sizden kendim için
hiçbir şey istediğim yok.
Şeker bile yiyemez ki
kâat gibi yanan çocuk.**

**Çalıyorum kapınızı,
teyze, amca, bir imza ver.**

**Çocuklar öldürülmesin
şeker de yiyebilsin**

Nazım Hikmet Selanik'te 20 Kasım 1901'de dünyaya geldi. Ailesi 40 gün için bir yaş büyük görünmesin diye doğum tarihini nüfus kütüğüne 15 Ocak 1902 olarak işletti.

Nazım Hikmet'in babası Hikmet Bey, bugünkü Galatasaray Lisesi o dönemdeki adıyla Mekteb-i Sultani'den mezun oldu. Önce ticaret yaptı, daha sonra da Dışişleri'nde çalışmaya başladı.

Annesi Celile Hanım ise eğitimci Enver Paşa'nın kızı. İyi bir eğitim almış bir hanımdı, piyano çalar, Fransızca bilir ve resim yapardı.

Nazım Hikmet, önceleri adını taşıdığı dedesi Nazım Bey'in etkisiyle şiir yazmaya başladı. 1919 yılında Heaybeliada Bahriye Mektebi'ni bitirdi. Hamidiye Kruvazörü'nde görev yaparken sağlık sorunları nedeniyle askerlikten ayrıldı. Bu arada ilk şiirleri de yayınlanmaya başlamıştı.

1921 başlarında Kurtuluş Savaşı'na katılmak için Anadolu'ya geçen Nazım Hikmet, Bolu'da öğretmen olarak görev yaptı.

Daha sonra Batum üzerinden Moskova'ya giderek Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ne (KUTV) kayıt oldu. Burada siyasal bilimler ve iktisat okudu. 1924'te yurda döndü. Aydınlik Gazetesinde yayınlanan yazı ve şiirleri yüzünden on beş yıl hapsi istenince yeniden Sovyetler Birliği'ne döndü.

1928 Af Kanunu'ndan yararlanıp tekrar Türkiye'ye döndükten sonra Resimli Ay Dergisi'nde çalışmaya başladı.

1932'de yeniden dört yıl hapse mahkûm oldu, bu kez de Onuncu Yıl Affi'nden yararlandı. Gazetecilik yaptı, film stüdyolarında çalıştı. 1938'de orduyu ve donanmayı isyana teşvik ettiği iddiasıyla 28 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı. Çankırı ve Bursa cezaevlerinde yattı. 1950'de özgürlüğüne kavuştuysa da sürekli olarak izlenmekten kurtulamadı; kitaplarını yayınlama, oyunlarını oynatma olanağı bulamadı.

Askere alınması kararlaştırılınca Romanya üzerinden tekrar Moskova'ya gitti. 1951'de T.C. yurttaşlığından çıkarıldı. 3 Haziran 1963'te bir kalp krizi sonucu yaşama veda etti. Moskova'da Novodeviçye Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Akdenize bir kısrak başı gibi
uzanan bu memleket bizim.
Bilekler kan içinde,
dişler kenetli, ayaklar çıplak
ve ipek bir halıya benzeyen toprak,
bu cehennem,
bu cennet bizim.
Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın,
yok edin insanın insana kulluğunu,
bu davet bizim...
Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi KARDEŞÇESİNE,
bu hasret bizim...

1902'de doğdum
doğduğum şehre dönmedim bir daha
geriye dönmeyi sevmem
üç yaşımda Halep'te paşa torunluğu ettim
on dokuzumda Moskova'da komünist Üniversite öğrenciliği
kırk dokuzumda yine Moskova'da Tseka-Parti konukluğu
ve on dördümden beri şairlik ederim
kimi insan otların kimi insan balıkların çeşidini bilir
ben ayrılıkların
kimi insan ezbere sayar yıldızların adını
ben hasretlerin...

NAZIM HİKMET

Kardeşlerim!
Size söylemek istediklerimi
Doğru dürüst söyleyemiyorsam eğer
Kusura bakmayın
Sarhoşum, başım dönüyor biraz
Rakıdan değil
Açlıktan hafif tertip
Kardeşlerim!
Avrupalım, Asyalım, Amerikalım,
Ben bu Mayıs ayında
Ne hapisteyim, ne açlık grevinde
Yatıyorum çimenin üstünde geceleyin
Gözleriniz yıldızlar gibi başucumda
Ve elleriniz bir tek el gibi avucumda
Nazım hikmet

VATAN HAINİ

"Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ.
Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet.
Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ."
Bir Ankara gazetesinde çıktı bunlar, üç sütun üstüne, kapkara haykıran puntolarla,
bir Ankara gazetesinde, fotoğrafı yanında Amiral Vilyamson'un
66 santimetre karede gülüyor, ağzı kulaklarında, Amerikan amirali
Amerika, bütçemize 120 milyon lira hibe etti, 120 milyon lira.
"Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet
Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ."

Evet, vatan hainiyim, siz vatanperverseniz, siz yurtseverseniz, ben yurt
hainiyim, ben vatan hainiyim.
Vatan çiftliklerinizse,
kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,
vatan, şose boylarında gebermekse açlıktan,
vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvrnamaksa yazın,
fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,
vatan tırnaklarıysa ağalarınızın,
vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,
ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan,
vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,
vatan, kurtulmamaksa kokmuş karanlığımızdan,
ben vatan hainiyim.
Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla :
Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ
NAZIM HİKMET

BU KARAR SENİN

Yüreklerimizde umut,
yüreklerimizde sevda,
dudaklarımızda söylenmeye hazır
en güzel "söz"
bekler durur,
yitik giden arsız bir
zamana inat.

Unutulmuş bir diyarda;
acı, sevda, hüznün ve kavga
vurur damgasını duygulara
yaşama dair.
Bir hikaye böyle başlar.

Ve gözlerimizde kara sevdalar,
bir ateş topu gibi yaşam
etrafımızda.
Düşer sararan yapraklar dallardan,
düşer takvimlerden sararan yapraklar.

Ve geçer bunca zaman
yitik aşklara rağmen.
Geçer bunca zaman
ayıştığı altında yaşanmamış sevdalarla,
oya gibi örülmüş kıyılarında
yalnızlığın.

Ve geçer bunca zaman
çalınmak istenen yarınlar doğru,
ürkek bakışlarımızla birlikte.

Şimdi zamanıdır
kurtarmak hapsedilen umutları
korkulu yalnızlıklara.
Zamanıdır şimdi
koklamak aynı çiçeği,
aynı gökyüzü altında.

Bırak seyretmeyi
ateşler içindeki zamanı çaresiz.
Ya sus karanlık gecelere doğru
Ya da vur yüreğini ateşlere korkuzca.
Bu karar senin.

Yazar seni tarih
her iki şekilde de.
Ya kendi dünyanda
"mutlu" bir korkak
ya da sevgi dünyasında
"yorgun" bir kahraman diye.

Bu karar senin.....

Dr.Arif Ali Albayrak
18 Nisan 04

Çoook, çok geç kaldık Kleopatra
Mesaryanın ekmeğine katık getir Kleopatra,
şarap getir Limasol'un bağlarından,
içelim dostluğun ve barışın adına...
bana güneyden bir avuç toprak getir Kleopatra,
yıllardır boş duran saksılarımıza
barış çiçekleri dikelim seninle...

Çoook, çok geç kaldık Kleopatra,
Oğullarımız bak yeniden silah başında
bir sizden, bir bizden derken
yıllardır kimdir gerçekten kaybeden
bir düşünelim
politikacıların yerine
gayrı biz, anaları konuşalım Kleopatra...

gel, yeşil hat'a badem ağaçları dikelim
barışı aşılalım dallarına
her bahar çiçeğe duracak...
ortak dostluk rüzgarları estirelim seninle
çocuklarımız uçurtmalarını uçuracak.

bizde bir türkü var, bilmem bilir misin?
"Beşparmak dağı sıra,
ot sarılmış mısıra..."
gel bereber söyleyelim Kleopatra
sazın ve buzukinin eşliğinde...
bugüne dek hep biz analar kaybettik
BARİ ÇOCUKLARIMIZ KAZANSIN KLEOPATRA...

NERİMAN CAHİT

Sevgilimin Türküsü
Sevgilimin türküsüydü deniz
mavi sesine demir attı savaş
sevgilim,
ölü asker.

Sevgilimin türküsüydü buğday
altın bakışlarına kelepçe vurdu savaş
sevgilim,
ölü asker.

Sevgilimin türküsüydü barış
beyaz gülüşünü ikiye böldü savaş
sevgilim, ölü asker.

Duyuyorum sevgilimi
türkü söylüyor ölü asker
evimizin kapısını çalıyor mavi türküler.
duyuyorum,
barış için en güzel türkülerini söyler
savaşta ölenler.

MEHMET YAŞIN

SAVAŞ ZAMANI

İçimden konuşurdum işitilmesin diye
Gören de bir bilgelik sezdi sessizliğimden!
Gizlenmesi gerekirdi çünkü tehlikeliydi Türkçe
Elence desen kesin kes yasak.
Tetikte beklerdi birer makineli tüfek gibi
Beni kurtarmak isteyen büyükler
Zaten o zamanlar gönüllü askerdi herkes.
Ve ders kitaplarının ince-bıçak açacağına benzeyen
İngilizce ortada durdu öyle
Zorunlu durumlarda konuşulacak bir dil olarak
Özellikle de Elenler ile.
Hangi dile ağlayacağımı bile şaşırırdım çoğu kez
Yabancı da değil çeviri bir hayattı yaşadığım
Anadilim başkaydı, anavatanım başka
Ben dersiniz bambaşka
Daha o karartma günlerinden görünmüştü
Hiçbir ülkenin şairi olamayacağım
Çünkü azınlıktım ve 'Özgürlük',
Hiçbir ulusal sözlüğe sığamayan bir sözcüktü.
En sonunda üç dil birbirine girdi şiirlerimde
Ne Türkler duyabildi içimden geçenleri
Ne Elenler, ne de öbürleri
Ama kınamıyorum onları savaş zamanıydı!

MEHMET YAŞIN

Saldırganlık

Bazı düşünürler, içerisinde bulunduğumuz çağ, uzay çağ, makine çağ ve büyük endüstri çağ olarak tanımlarken, bazıları ise can sıkıntısı çağ, bunalım çağ, ruh çöküntüsü çağ gibi özelliklerini insanların ruhsal hayatlarındaki etkilerine öncelik veren deyimlerle tanımlamaya çalışmışlardır. Bir anlamda, çağımızı saldırganlık çağ olarak nitelememiz yerinde olacaktır.

Saldırganlık, tarih boyunca dünyamızın çeşitli yerlerinde ve dönemlerinde en ilkel topluluklardan en uygarlarına varıncaya kadar, çeşitli toplum düzeylerinde karşımıza çıkan bir özellik olmakla birlikte, bu özelliğin çağımızda çok belirgin çok yaygın ve çok şiddetli bir hal aldığı görülmektedir. (Örneğin, 20. yüzyılın ilk çeyreğinden buyana, dünyamızda patlak veren iki korkunç savaş)

Saldırganlıkla ilgili iki farklı tanıma değinecek olursak,

1) Yaşam için gerekli bir içgüdü olarak saldırganlık:

Canlıların kendilerini korumaya yönelik temel içgüdülerinden, dürtülerinden biridir. Belirli ölçüler içinde yaşam sürdürmek için gerekli olan davranışların kaynağı ve itici gücüdür. En ilkel organizmalardan insanoğluna varıncaya kadar, bütün hayvan türlerinde karşımıza çıkan ortak bir özelliktir. Bu açıdan bakılacak olursa, tarih boyunca insan türünün hayatta kalabilmesinin belki de insanın saldırgan davranışlarda bulunabilme yetisi olduğu düşünülebilir. (Örneğin kendilerini, ailelerini, yaşam alanlarını mevcut tehlikeye karşı koruma içgüdü)

2) Yıkıcı Bir eğilim olarak saldırganlık:

İhtiyaç ve tehlike içinde olmadığı halde, kendi türüne saldıran tek canlı insandır. Hayvanlar dünyasındaki saldırganlık, yaşamak için gerekli olan normal düzeyi aşmadığı halde, insanoğlu söz konusu olduğu zaman, bu düzeyi kat kat aşmış ve çağdaş silahların ulaştığı gelişme noktasıyla bugün insan türü, kendi kendini yok etme tehlikesi ile karşı karşıya gelmiştir.

Saldırganlıkta Rolü Olan Etkenler:

Organizma, kendisini kollamasını, korumasını, varlığını sürdürmesini sağlayan, homeostasis adı verilen doğal bir denge içerisinde. Organizmanın bu durumunun bozulması, bir eksiklik bir gereksinim yaratır. Bu gereksinim giderilemedikçe organizmada kaygı ve tedirginlik meydana gelir. İşte doğuştan korumaya çalıştığımız bu dengeyi bozucu bazı unsurlar vardır:

- İçsalgı Bezlerinin Etkisi: (Testesteronun saldırganlığı tetikleyici özellikleri)
- Dış stresörlerin varlığı (Baskılar, engellemeler vb.)
- Aile ve Toplumdaki modeller
- Enflasyon ve işsizlik
- Sosyal Sınıflar arasındaki dengesizlik
- Yoksulluk ve Sefalet bu unsurlar arasında önemli bir yere sahiptir.

Biz, bu unsurlar arasından adamızın gündemine de damgasını vurmuş olan “okul ve saldırganlık” konusuna değinmek istedik. Bilindiği üzere, geçtiğimiz ay Lefke bölgesinde bir grup genç bir araya gelerek, bir eğitime karşı saldırganca davranışlarda bulunmuşlardır. Gençlerimizi bu şekilde davranmaya iten olası sebepleri sizlerle paylaşmak istedik.

Edindiğimiz bilgilere göre, saldırganlık içgüdüsel olduğu kadar öğrenilen bir şeydir. Çocuğun ilk eğitiminin aile içerisinde başladığı ve kişiliğinin gelişmesinde en önemli yılların ilk çocukluk yılları olduğu göz önünde bulundurulacak olursa, ebeveyn tutumlarının saldırganlığın öğrenilmesi konusunda çok önemli bir yere sahip olduğu görülmektedir. Aile, çocuğun gelişmesi üzerinde, uyguladıkları eğitim yöntemleri ve oluşturdukları modeller olmak üzere iki yönde etkide bulunmaktadır. Aileleri tarafından korunarak sevgi ve bilinçle eğitilen çocuklara kıyasla, yalnız bırakılmış ve eğitimsiz çocuklar şiddeti daha fazla kabul etmektedirler. Aile içerisinde yanlış otorite ve disiplin anlayışının okullarda da egemen olduğu durumlarda şiddete eğilimli çocukların yetişmesi kaçınılmazdır.

Buna ek olarak bizler farklı etnik gruplara karşı düşmanca duygular içerisinde yetiştirilmeye çalışılmış bir kuşak olarak, okullarda okutulan kitapların milli kinleri arttırmak ve sosyal sınıflar arasındaki uçurumu körüklemek yerine, daha uzlaşmacı ve insancıl bir niteliğe kavuşturulmuş olmasını çok önemli bir adım olarak değerlendiriyoruz. Okullarda şiddeti tetikleyecek birkaç unsura daha değinecek olursak, bunlar arasında

- akran baskısı
- Dikkat çekme, saygı görme isteği
- Evde, toplumda, medyada şiddete tanık olma
- Şiddet içeren bilgisayar oyunları sayılabilir.

Peki bunların önüne nasıl geçilebilir?

Önlemler ve Çareler:

- Saldırganlık eğilimlerinin temellerinin ilk çocukluk yıllarında atıldığı göz önünde bulundurulursa, ilk olarak okul ve aile eğitimleri üzerinde durulmalıdır.
- Öğretmenlere yalnızca mesleki eğitim değil, psikolojik ve pedagojik eğitim de verilmelidir.
- Eğitim programları yeniden gözden geçirilmelidir.
- Milli kinleri, etnik farklılıkları körüklemek yerine, hayat ve insan sevgisi aşılanmalıdır.
- Nüfusun yalnızca büyük şehir merkezlerinde yığılmasına yer vermeyerek, ikinci dereceden endüstri merkezleri kurulmalı, farklı iş alanları yaratılmalıdır.
- Hayat pahalılığı, yoksulluğu ve sefaleti önleyici ekonomik önlemler alınmalıdır. Sosyal sınıflar arasındaki dengesizlik önlenmelidir.
- Kültürel entegrasyonu destekleyici politikalar izlenmelidir.
- Parti çekişmelerinin, politik tartışmaların millet üzerindeki bölücülüğüne müsamaha gösterilmemelidir.
- Medya elindeki gücü kötüye kullanmamalı, saldırganlığı körüklememelidir.

Her insan yaşamını sürdürebilmek adına gereksinimlerinin karşılanmasını ister. Peki istediğimiz her şeyin olma ihtimaline ne demeli? İşte bu noktada, engelleri göğüsleyebilme, istenmeyen şeylerle baş edebilme ve bu gibi durumları olgun karşılayabilme devreye giriyor. Bunları sağlamak ilk başta yine ailelere düşüyor. Bunları önlemek için öğrencileri daha sıkı bir disiplin altına sokmak yerine; onları anlama, gereksinimlerini karşılama yoluna gidilmelidir. Öğrenciler doğru davranışı, otoriteye boyun eğercesine değil; içselleştirdikleri bilgilerin davranışlarına yansımalarıyla göstermelidirler. Unutulmamalıdır ki, tüm yetişkinler gençlerimiz karşısında bir modeldir. Bu nedenle onların saldırgan davranışlarda bulunmanın zararlarını anlatırken, kendi davranışlarımızla da bunu pekiştirmeli; söylem ve eylemlerimizi tutarlı bir şekilde sergilemeliyiz. Böyle yapmalıyız ki, geleceğin anne-babaları daha kontrollü bir nesil yetiştirebilirler.. Her şeyin konuşularak halledilebileceği, hoşgörülü günlere...

2006 Dünya Kupasına Bakış

Dünya Kupası Tarihinden İlginç İstatistikler

Dünyayı peşinden koşturan futbol oyunun tartışmasız en büyük organizasyonu olan Fifa Dünya Kupasının 18.si bu yıl 9 Haziran - 9 Temmuz tarihlerinde Almanya'da nefesleri kesecek. Almanya 1974'den sonra ikinci kez bu büyük organizasyona ev sahipliği yapıp 4 yılda bir gerçekleşen bu organizasyonla tüm futbolseverlerinin dikkatini Almaya'ya çekecek. 8 Grupda 32 takımın mücadele edeceği finallerde gruplar şöyle oluştu:

2006 FIFA DÜNYA KUPASI ALMANYA GRUPLARI

A GRUBU	B GRUBU
ALMANYA	İNGİLTERE
KOSTA RİKA	PARAGUAY
POLONYA	TRİNİDAD VE TOBAGO
EKVADOR	İSVEÇ
C GRUBU	D GRUBU
ARJANTİN	MEKSİKA
FİLDİŞİ SAHİLİ	İRAN
SİRBİSTAN&KARADAĞ	ANGOLA
HOLLANDA	PORTEKİZ
E GRUBU	F GRUBU
İTALYA	BREZİLYA
GANA	HIRVATİSTAN
BİRLEŞİK DEVLETLER	AVUSTRALYA
ÇEK CUMHURİYETİ	JAPONYA
G GRUBU	H GRUBU
FRANSA	İSPANYA
İSVİÇRE	UKRAYNA
KORÉ CUMHURİYETİ	TUNUS
TOGO	SUUDİ ARABİSTAN

2006 FIFA DÜNYA KUPASI ALMANYA

RESMİ TOP; TEAMGEIST adidas 2006 FIFA Dünya Kupası Almanya'da maçlarda oynanacak resmi futbol topunu açıkladı. 2002 Dünya Kupası'nda Fevernova, 2004 Avrupa Şampiyonası'nda Roterio ile karşımıza çıkan adidas bu sefer "Teamgeist" ile karşımızda.

Bu yeni futbol topu yeni bir dizayn ve değişik bir teknoloji ile karşımıza geliyor. 14 panelli bir sıralama ile kaplanmış bir futbol topudur. Top kontrolünü kolaylaştıran, topa vuruşlarda daha iyi bir uyum sağlayan Teamgeist kusursuz bir top olarak karşımızda.

Bu güne kadar yapılan tüm dünya kupalarının yerleri ve kazananları: DÜNYA KUPALARI TARİHİ

YIL	YER	KAZANAN	1970	Meksika	BREZİLYA
1930	Uruguay	URUGUAY	1974	Almanya	FEDERAL ALMANYA
1934	İtalya	İTALYA	1978	Arjantin	ARJANTİN
1938	Fransa	İTALYA	1982	İspanya	İTALYA
1950	Brezilya	URUGUAY	1986	Meksika	ARJANTİN
1954	İsviçre	FEDERAL ALMANYA	1990	İtalya	FEDERAL ALMANYA
1958	İsveç	BREZİLYA	1994	Birleşik Devletler	BREZİLYA
1962	Şili	BREZİLYA	1998	Fransa	FRANSA
1966	İngiltere	İNGİLTERE	2002	Japonya - Güney Kore	BREZİLYA

Dünya Kupasının EN'leri

Kupa finallerine en fazla kalan ülkeler

Brezilya	17 kez
Almanya ve İtalya	15 kez
Arjantin	13 kez
Meksika	12 kez

En fazla golün kaydedildiği maçlar

12 Gol	7-5	1954	Avusturya - İsviçre
11 Gol	6-5	1938	Brezilya - Polonya
11 Gol	8-3	1954	Macaristan - B. Almanya
11 Gol	10-1	1982	Macaristan - El Salvador
10 Gol	7-3	1958	Fransa - Paraguay

Bir turnuvada en fazla gol atan ülkeler

27 Gol	- Macaristan (1950)
25 Gol	- B. Almanya (1950)
23 Gol	- Fransa (1958)
22 Gol	- Brezilya (1950)
19 Gol	- Brezilya (1970)

En farklı galibiyetler

10-1	1982	Macaristan - El Salvador
9-0	1954	Macaristan - Güney Kore
9-0	1974	Yugoslavya - Zaire
8-0	1938	İsveç - Küba
8-0	1950	Uruguay - Bolivya

En fazla gol atan ülkeler (1930-1998)

173 Gol	- Brezilya
162 Gol	- Almanya
105 Gol	- İtalya
100 Gol	- Arjantin

En çok sayıda turnuvaya katılan futbolcular

5 Turnuva Meksika - Antonia Carbajal, Almanya - Lothar Mathaus

4 Turnuva Brezilya - A Djalma Santos, Brezilya - Pele, İtalya - Gianni Rivera, Uruguay - Pedro Rocha, Almanya - Uwe Seeler, Almanya - Karlheinz Schnellinger, Polonya - Wladislaw Zmuda, Arjantin - Diego Maradona

En çok maçta oynayan futbolcular

25 Maç Almanya - Lothar Matheus

21 Maç Almanya - Uwe Seeler, Polonya - Wladislaw Zmuda, Arjantin - Diego Maradona

En genç futbolcu

17 yaşında Nijerya - Norman Whiteside

En yaşlı futbolcu

42 yaşında Kamerun - Roger Milla

Turnuvalar boyunca en fazla gol atan futbolcular

14 gol Almanya - Gerd Müller

13 gol Fransa - Just Fontaine

12 gol Brezilya Pele

11 gol Macaristan - Sandor Kocsis, Almanya - Jürgen Klinsmann

10 gol Almanya - Helmut Rahn, Portekiz -

Teofilo Cubillas,

İngiltere - Gary Lineker

En çabuk gol

0:11 Hakan Şükür (Türkiye-Güney Kore)

çabuk kırmızı kart

1' İskoçya-Uruguay (1986) - Uruguay Batista

7' Şile-İtalya (1962) - İtalya - Ferrini

En çabuk oyuncu değişimi

4' İtalya -Avusturya (1998) - İtalya Nesta

6' İtalya -Arjantin (1978) - İtalya Bellugi

7' İtalya -Almanya (1982) - İtalya - Graziani

BuNları BiLiYoRmUyDUnuZ?

• Brezilyanın 5 dünya kupası kazanmasına rağmen avrupa kıtasında yapılan hiçbir dünya kupasını kazanmadığını

• Dünya kupaları tarihinde sadece 5 değişik oyuncunun iki farklı ülke için mücadele ettiğini

• Dünya kupaları tarihinde ilk oyuncu değişikliğinin 1970 dünya kupasında sovyetler birliği-meksika maçında yapıldığını

• Dino zoff'un 40 yaşında İtalyayla dünya kupasını kazandığını

• 1950 dünya kupası finalinde brezilya ile meksika arasındaki Rio de Jeneriodaki Maracana stadyumunda oynanan finali maçını 199.854 kişinin izlediğini

• Brezilyanın şu anki teknik direktörü olan Carlos Alberto Parreira'nın 4 farklı

ülkeyledünya kupasına katıldığını (Kuwait 82, United Arab Emirates 90, Brazil 94 [champions] and Saudi Arabia 98)

• Yugoslav Bora Milutinovic'in 5 farklı takımı çalıştırdığını (Meksika 86, Costa Rica 90, United States 94, Nigeria 98 and China 2002)

• Franz Beckenbauer'in hem kaptan hemde teknik direktör olarak dünya kupasını kazandığını

• Vittorio Pozzo nun İtalya teknik direktörü olarak bu kupayı iki kez kazandığını ve bunun bir rekor olduğunu

